

KONSTFACK
University of Arts, Crafts and Design

marabouparken

24 oktober–29 november 2026

OBS!

Lina Selander, professor

SOM EN DEL AV det tredje året på Kandidatprogrammet i Konst har studenterna fått möjlighet att ställa ut tillsammans, utanför skolans väggar, här i Marabouparkens projektrum och bibliotek. Utställningen äger rum parallellt med deras egna utställningar på Konstfack. Det kollektiva och det individuella arbetet får mötas och svara varandra.

Titeln studenterna har givit sin utställning är *OBS!*

Ett kort ord, en uppmaning, ett avbrott. *OBS!* Ett utropstecken i flödet.

Lägg märke till detta.

Titeln riktar uppmärksamheten mot själva seendet och mot utställningssituationen som en plats där blickar möts. Vem ser? Vem blir sedd? Vad träder fram först när någon riktar sin uppmärksamhet mot det? Att möta ett konstverk är aldrig helt passivt. Att se är också att delta. Uppmärksamheten är inte neutral: den väljer, avgränsar, förstorar och lämnar något annat i skugga.

Kanske är *OBS!* därför också en fråga.

Att arbeta utanför skolans skyddade rum innebär också att möta världen som den är. Någoting måste göras här, just här. Det är ofta då problemen uppstår. Och med problemen kommer besluten och omprövningarna. Kunskap uppstår också ur okunskapen, ur det som ännu inte har fått någon form. Det som såg ut att vara en självklar mening kan plötsligt börja röra sig.

Utställningen samlar femton studenter under deras sista år på Konstfack. Femton olika praktiker, femton sätt att se, göra, tänka och tvivla. Kunskap uppstår mellan dem: mellan människor, material, teknologier och institutioner. I det där märkliga mellanrummet där någonting ännu inte är bestämt.

Många av verken kretsar kring erfarenheten av att leva i en brytningstid. En tid som allt oftare berättas som ett slut: demokratins slut, kapitalismens slut, föreställningen om den oändligt beboeliga planeten. Men också berättelserna själva verkar ha gått sönder. De gamla framtiderna håller inte längre.

Hur berättar man när framtiden inte längre känns som en fortsättning? När det som väntar inte kan beskrivas med de ord vi ärvde?

Det här är konstnärer som inte verkar lita på de enkla svaren, eller på språkets behov av att dela världen i motsatser. De söker sig i stället mot sprickorna, mot det oklara och motsägelsefulla, mot platser där flera saker kan vara sanna samtidigt. Deras arbeten försöker inte förklara sin tid utifrån. De stannar kvar i den. De undersöker vad som kan göras när världen inte längre låter sig beskrivas med de berättelser som en gång höll den samman.

Femton konstnärskap, olika i material, metoder och uttryck, men förenade av en vilja att förstå den värld de befinner sig i – och att förändra något i den.

UTSTÄLLARE

NADJA AKBAR

Under mödrars fötter

Gjutet glas

Arv som inte rymts i handen

Kalkerpapper och ord

Under uppväxten har jag hört historier om hem som förstörts, systrar som borstat varandras hår för hårt, gatornas namn, frukterna i trädgården. Det som gick förlorat, och det som fått stanna kvar.

ESTER AURORA

Tuffare tag

Screentryck på papper

Sverige har blivit landet för de tuffare tagen. När de mjukare tagen glömts bort, ansträngningen upphöjts till en kink och staten endast har piskan att erbjuda, återstår sadomasochismen som motkraft. S&M-poliserna låter banditernas skinkor veta att ansträngning ska löna sig och brott straffa sig.

Ämbetsmän inger så mycket vördnad i sin klädsel att de inte behöver anstränga sig för att ligga. När de är avklädda är de dåliga.

— Erica Jong, *Fallskärmar och kyssar*

OBS. Polis! Glöm ej uniformen, din potatisgris! Shit! Förolämpning mot tjänsteman är olagligt i tuffa-tag-Sverige. SMACK! AJ, mina skinkor! SMACK! Aj! SMACK! Åh! SMACK! Mmm... smisk.

JOSEF CARLBORG

Residuo del corpo XI

Fotografi och blandteknik på duk

Residuo del corpo undersöker spår – på platser, i kroppar och ansikten. En händelse kan försvinna som minne men överleva som förändring. Fotografiet fungerar som ett vittnesmål om att något har ägt rum, medan måleriet registrerar den kroppsliga handling som bilden utsätts för. Genom transfer, erosion och övermålning förskjuts och löses bilden upp, tills dokumentation och handling inte längre går att skilja åt. Verket söker det ögonblick då kroppen redan har förstått något som medvetandet ännu inte hunnit formulera.

TALIA GALLEGOS FADDA

Vuelve 8

Tenn, stål, syntethår, vax, video, ljud

Vuelve 8 är en återkomst. Något håller sig kvar genom att försvinna och kommer tillbaka genom ljudet. Närvaron uppstår i denna rörelse, mellan ansiktet, spåret och skuggan.

Vad är det som återvänder? Vad kommer ur bruset? Vem är det som ser tillbaka?

FRANCISKA FORSLUND TOUBRO

Mary Smith #2 Skråpuk

Acrystal, polyesterfibrer

Det här är Mary Smith, som jag hittade på Google. Hon var en kvinna som arbetade som väckare (eng. Knocker-Upper) i Storbritannien i början av 1900-talet. Varje morgon sköt hon, med ett blåsrör, ärtor på fönstren hos hundratals arbetande medborgare. De betalade henne för att vara det vi idag skulle kalla en väckarklocka.

Verket är en del av en pågående process och serie där jag skapar masker, kostymer och skulpturer som jag kallar kropps-skrin – askar för kroppen att ta på sig och träda in i. De fungerar som skulpturer, skådespelare och akter i större installationer och performances. Mary Smith har varit en återkommande karaktär.

PALOMA GUZMAN

Här, sin mi.

Skulptur, video, ljud

Man borde inte kunna se sin egen frånvaro. Den egna frånvaron tillhör de andra.

Men en utvisning bryter mot den logiken.

Man fortsätter att finnas samtidigt som man lär sig att saknas på en annan plats.

Rummet fortsätter utan en, och frånvaron börjar ta form.

Vad händer när man möter dem? När man känner igen platsen man har avlägsnats från och, för ett ögonblick, samtidigt är den som saknas och den som ser.

DAVID VON HESTRÉUS

Digital Eruption

3-kanalig video, 105 min (Explicit innehåll)

Ett digitalt vulkanutbrott bestående av hundratals videoloopar. Detta med avstamp i internet-estetiken och den konstnärliga rörelsen Corecore, främst känd på Tiktok, som går ut på att alla möjliga sorters videoklipp, ofta tagna ur repetitiva och överväldigande flöden, sätts ihop till estetiskt tilltalande och känsloladdade montage. Mina montage består av eget material, samples, transkriberingar, klipp ur tidigare videoverk, plagiat och stock footage. Looparna har komponerats i tre vertikala (hyper)flöden som samexisterar och samsplar i vad som kan ses som en horisontal långfilm med kommersiell speltid eller som en oändlig loop.

ANNA JANSSON

HÖST

Olja på MDF

Nu är hösten här med höstens färger. Bränd umbra, rå sienna, gulockra och en kvardröjande sommargrön ton.

ANNA OFELIA JOHANSSON

Filterbubbla

Monitorarm, 3D-printad PLA

Antagligen var sjöjungfrun bland de första arterna att utrotas till följd av den globala uppvärmningen. Till deras livsmiljöer hörde grunda och medeldjupa kustvatten, mer utsatta för föroreningar och övergödning.

Stigande temperaturer och förändrade vattenförhållanden gjorde att utvecklingen redan under polypstadiet försvårades. Det största hotet mot sjöjungfrun var trots detta buller orsakat av mänsklig aktivitet. Havsgruvdrift, borrhning, byggnation och sjöfartsleder tog allt större plats, medan de bärande ljudfrekvenserna i sjöjungfrurnas sång och kommunikation drunknade i kakofonin. Numera är forna sjöjungfruhabitat bland världens mest industrialiserade platser.

LOVA LILJEDAHL

Svalor från min mormors rum
Olja på panna

Minnen ärvs likt föremål. Jag vill kunna peka på ett varför. Är det därför vi sparar? Bevis för något. Bussen fortsätter till nästa gate och svalor från min mormors rum följer med.

JON-NICKLAS LUNDBERG

Non-savoir (Nonknowledge)
Obehandlat kolstål, salt, korrosion

Verket undersöker ur ett ontologiskt perspektiv vårt blivande i rörelsen mot en framtid där vi och vår väg ständigt omformas och styrs av krafter utanför vår kontroll. Hur reagerar vi människor på denna situation när vi har kunskap om den? En framtid som innebär förändring i en okänd form. Vad kan vi göra med denna upplevda förlust av agens? Har vi makt att påverka världen? På vilken skala är detta relevant? Kan våra handlingar vara för små

för att ha någon betydelse? Kämpar vi med eller mot vår färd?

Verket förs i dialog med de naturliga elementen i Marabouparken. En förbindelse till den växande naturen i dess vintervila och återväxt, likväl till vådrets krafter och årets cykel. En ständig kedja av orsak och verkan, en förändring av tillstånd som aldrig upphör.

EDVIN ÅKE MITANDER

Blå tavlan
Olja på duk

Lilla lilla livet
instuvat i en resebörs

Ett litet litet liv, det lilla tag det tog
för mig att ticka över golvet som en klocka

Tacka taktfullt vännen min med ovansida
hann
mot kinn.

Pärlor glänser i värmen
Pryder ryggar som inte vill lämnas
ensamma

Å, valsa med mig

Valsa oss ihop

En sista gång
snurra vi tillsammans tripp trapp så
följsamt.

AMANDA PRISING

Att nå

Mobilskärm, nål

Seendet som en rubrik, för ytterligare en anatomi att nå.

Blickar igenom ett hållet, format ljus.

Sköra stycken bär vår kommunikation.

Det dagliga arbetet som

verklighetsförfarare.

Den avgörande hinnan är

bar och visar sin syn.

Funktionen är avskalad, sammanhanget bortrivet. Kvar skiner en reflektionsyta, som kan spegla sig själv. Den har genomlysts av andetag, pupiller och röster. Nu, likt en fångad insekt, hänger den orörlig.

Hur ska luften ta emot den nu?

ALEXANDRA STERNAD

DET ÄR BÄTTRE ATT HORA MED

KÖNET ÄN MED HJÄRNAN

Video, ljud, 35 min

I filmen möter vi författaren Stig Larsson, en ensemble av unga modeller och en manlig strippa. Verket iscensätter ett friktionsfält mellan ålder, begär, maskulinitet och konsumtion.

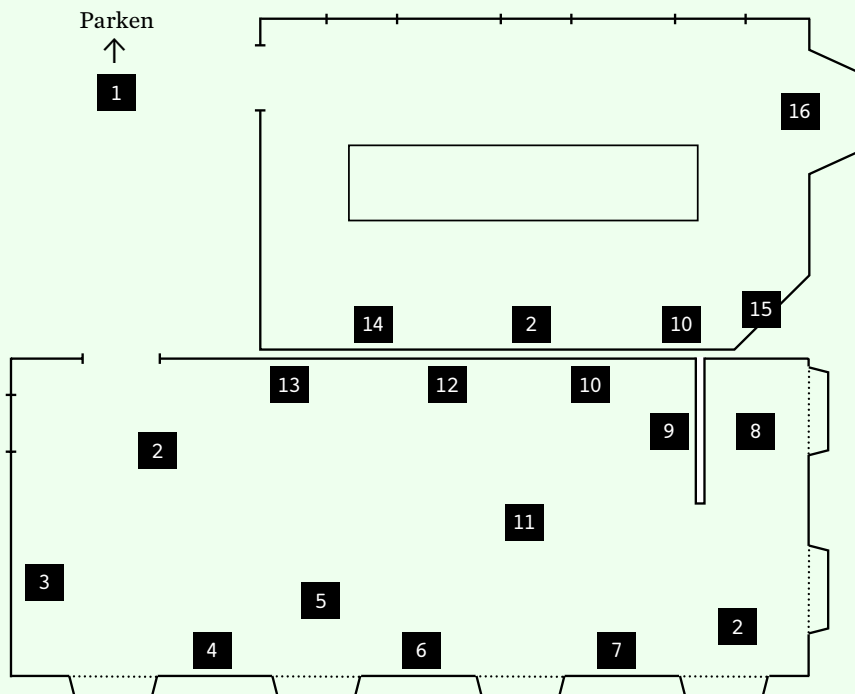
LUKAS WIGARDT

Destined 2

Video, ljud, 5 min

When you're so into something, it can feel like it's you against the world. That's where the word loneliness comes from. But you're not alone.

Destined 2 följer hardcore-graffitimålare som ägnar sig åt en förlorad och sällsynt disciplin inom Stockholms graffitiscen – att måla på svårtillgängliga tunnelbanestationer i innerstaden, med vetskapen om att polis och trafikvakter är på väg så snart de sätter foten vid perrongen. Under dessa tre till fem minuter känner de ingen stress. I stället blir graffitin, genom deras intensiva fokus, en handling av självförverkligande och frihet.

1 JON-NICKLAS LUNDBERG
<i>Non-savoir (Nonknowledge)</i>	10 NADJA AKBAR
<i>Arv som inte ryms i handen</i>
2 FRANCISKA FORSLUND TOUBRO
<i>Mary Smith #2 Skråpuk</i>	11 PALOMA GUZMAN
<i>Här, sin mi.</i>
3 DAVID VON HESTRÉUS
<i>Digital Eruption</i>	12 JOSEF CARLBORG
<i>Residuo del corpo XI</i>
4 EDVIN ÅKE MITANDER
<i>Blå tavlan</i>	13 ESTER AURORA
<i>Tuffare tag</i>
5 ANNA OFELIA JOHANSSON
<i>Filterbubbla</i>	14 LUKAS WIGARDT
<i>Destined 2</i>
6 NADJA AKBAR
<i>Under mödrars fötter</i>	15 AMANDA PRISING
<i>Att nå</i>
7 LOVA LILJEDAHL
<i>Svalor från min mormors rum</i>	16 ALEXANDRA STERNAD
<i>DET ÄR BÄTTRE ATT HORA MED
KÖNET ÄN MED HJÄRNAN</i>
8 TALIA GALLEGOS FADDA
<i>Vuelve 8</i>	
9 ANNA JANSSON
<i>HÖST</i>	
	ANNA OFELIA JOHANSSON
<i>Birth of Sinus</i>
Performance på vernissagen, 20 min

KONSTFACK

University of Arts, Crafts and Design

Nadja Akbar
Ester Aurora
Josef Carlborg
Talia Gallegos Fadda
Franciska Forslund Toubro
Paloma Guzman
David von Hestréus
Anna Jansson
Anna Ofelia Johansson
Lova Liljedahl
Jon-Nicklas Lundberg
Edvin Åke Mitander
Amanda Prising
Alexandra Sternad
Lukas Wigardt

KULTURRÅDET

Region Stockholm

marabouparken

MARABOUPARKEN KONSTHALL

Löfströmsvägen 8, Sundbyberg. www.marabouparken.se

MARABOU® är ett registrerat varumärke och ägs av Mondeléz International. Kännetecknet MARABOU® används i enlighet med licens.